

MAGYAR KURIR.

Bécs, Kedden, December 14dikén, 1824.

Orosz Birodalom.

A' Néwa vizén Nov. 18-kán estve a' szélvész a' tenger felől dolgozni kezdvén, más nap reggeli 9 óráig úgy felduhasztotta a' vizet, hogy minden felé kiárodván, Petersburgot is úgy meglepte, hogy minden uczák egyszerre elborítottak. A' lakosok az alsó emeletekből a' felsőbe kén-telenítették felszaladni. A' Néwa partján találtató lámpás fákat a' víz mind ellepte, hogy nem látszóttak. A' nagy hajós hidat a' víz elragadta; minden féle holmi uszált az uczákon; 's a' matrózok nagy sálpokon eveztek le 's fel az uczákon az alsó emeletekbe szorult emberelnek ki-mentésére. A' kár milliókra telik. Nagy szerenese, hogy a' víznek illy hirtelen való kiáradása éjjel nem történt, mert így a' föld' színén lévő házakban lakó emberek mind oda veszték volna. Az is szerencse volt, hogy estveli 9 órára már egészen elmúlt az áradás.

Illy kegyetlen pusztításait a' víz' kiáradásának kívált egy illy népes fő-városban ritkaság hallani. Egy magános levélben, a' melly S. Petersburgból Nov. 27-kén indult, így irattatik-le a' szörnyű árvíz: —,

„Az itt Nov. 19-kén történt árvíz olly sok magános környűállásokkal csatoltatott össze, hogy még most nem rajzoltathatik olly egymásból való függéssel le, hogy egészen tartathassék. Csak úgy írok hát le ide némelly történeteket, részint mint magam szemlélvén eszembe jutnak, részint mint másoktól hallottam, kiknek beszé-
dét hitelesnek tarthattam. Dél tájban már

éppen a' part' tetejéig ért a' víz; 12 órá-tól fogva 1-gyig olly hirtelen nevededett, hogy 7—8 lábnyommal haladta felyül a' partját; az emberek azon uczákról, hova a' víz bérohant, a' közelébb lévő házakban kerestek menedéket, de mindenek, a' víznek hirtelen lett rohanása miatt, el nem futhattak; és az áradásnak elmulása után sokak halva találtattak az uczákon. Wasili-Ostrowban egy aszszonyt találtak halva, a' ki két gyermekeit karjai között szoritva fulladt azokkal együtt a' vízbe. Mások, kiket a' víz hasonlóképpen utól-ért, a' lámpás fákra vagy házfalakra kapaszkodtak-fel, a' honnét kifogdosták őket. Egy esmerősöm, ki a' Héléna Nagyherczegaszszony palotájától nem messze egy háznak első emeletében lakott, látván, hogy az általellenben lévő házból intének hozzá, az ablakon kinézett, 's két kezet szemlélt az ablaka' kövéhez kapcsolodva lenni. Egy öreg ember iparkodott magát a' vízbefulladásától jekképpen meg-menteni. Kevés szempillantatok alatt minden bótok és alsó házak tele teltek vízzel, mellyeknek lakosaik, kik többire kereskedők és kézművesek voltak, minden vagyonaikat sőt sokak életüket is elvesztették. Egy illy szálláson az egész familiát halva találták. Négy gyermekek egy lepedőbe kötve, ezeknek apja anyja pedig öszszö-ölekezve fulladtak oda. Egy aszszonynak életét jelesen tartotta-meg egy kecskebak. Ez és egy kecskebak egy magass szobában, melyben az Oroszok' szokása szerént egy magas kemence volt, egygyütt lévén, 's az aszszony a' vizet a' szobában feljebb-

feljebb emelkedni szemlélvén, ijedtében felült a' kecskebakra, melly az aszszonyal a' szobában le 's fel uszkálván, történelből a' kemencze mellé jutott, 's arra az aszszony szerencsésen felkapaszzkodott 's életben maradt.

„A Néwa nagy vizén találtatott hajóknak vasmacskaköteleik mind elszakadozván, 's a' tengernek a' Néwa árkaiba berohanó árja ezen hajókat elragadván, szörnyű sebességgel vitte felfelé, tudniillik a' Néwanak szokott folyásával ellenbe, a' melly közben a' hajók részint a' hídakhoz, részint a' partokhoz, részint pedig egymáshoz csapattatván, sok össze romlott és elsüllyedett. A' Néwanak minden hídjai öszszszaggattattak. A' partoknak (ezek kő, vagy kővel kirakott partok; vagy is sánczok) parapéjlik, sánczfalaik, mellyek itt gránit-kövekből építették, öszsze rontattak vagy felforgattattak. A' vas rostélyok, mint az üveg úgy szélyel pattogtak. Én magam láttam, hogy egy két-árboeczfashajó a' Néwa árkaiból a' partján kívül vettetett. A' városnak távolabb lévő részein, a' hol sok faházak találtatnak, egész sor házak elmosattattak, 's a' házakból sok lakosok el nem szaladhatván, azoknak fedeleikre kapaszkodtak-fel 's a' víz házaikkal együtt vitte őket. A' városnak azon részében, a' melly Gályák-kikötőhelyének nevezetik, 's a' hol a' hajóslegényeknek 's egyéb munkásoknak lakásul nagy fa épületek találtatnak, ezen fa kaszárnyak nagyobbára öszsze rontattak, 's lakosaiknak nagy része nem találtatik. Illy sorsra jutottak sok szegény embereknek házaik, a' kik ugyan ott laknak.

„Én egy barátommal az árvíz után a' második napon ezen helyen megjelenvén, két Werste, vagy egy fertály mértföldnél tovább folytattuk esupa öszsze omlott házak között útunkat; minden felé dögöltött lovakat 's teheneket láttunk heverni; a' holt embereket már eltakarították volt,

de még is találtunk kettőre. Ezen elpusztult helyeknek közepette találtunk egy ép-ségben maradt hazat, melybe az Erzsébet Császárné' ottalmaztatása alatt lévő szegény leány nevédek kerestek vala menedéket, 's megtartatast. Egy része azon lakosoknak, kik ezen vidéken házaik feléire kapaszkodván a' víz őket ezekkel együtt vitte, szerencsére a' Finnlandiai Regement' kaszárnyaja felé hajtatván, annak abláiból kötelek vettettek-le nékiük, 's így tartattak-meg.

„Legnagyobb volt a' pusztulás mind ezek között az úgy nevezett Katalin-udvar' plantavidékein 's a' Péter udvara felé menő uczan. Mi ezen vidékeket is meglátogattuk barátommal. Itt láttuk sok háznépeknek holt testeiket, mellyek az Ország- lószéknek nagy öntött vas-abrikájához tartoztak. Ezen kihalt háznépek nagyobbára aszszonyokból 's gyermekekből állottak, kiket az árvíz lakházaikban lepett és fullasztott-meg. Emilianowka nevű falut egészen elmosta a' víz, 's a' maradványait egy töltéshez hordván ott halomra rakta.

„Ezen szörnyű sok szerencsétlenségek a' Néwa vizén 's a' városnak ezen vízhez közelébb találtató részein, mind a' Császár' szemei előtt történtek, a' kit ezek nagyon megillettek. A' szerencsétlenségnek felsegittetésekre tüstént megtétezt rendelések az ő Felsege nemes 's nagy lelkiségét 's emberszeretetét nyilván bizonyítják. Ezen szerencsétlenségek között tetszett legvalódibb képpen ki a' Császár' Felsege Völta és Nagysága. Ő Felsegét reggeltől fogva estvig lehet szemlélni, a' városnak ezen részein a' szerencsétlenség között, nékiük segedelmet osztogatni, rendeléseket tenni, 's a' Tiszti karoknak hivatalos foglalatoskodásaikat jelenléte által eleveníteni. A' város' Wasili-Ostrow nevű részében, hol részint közönséges részint az Ország- lószék által kibérleltetett házakban sok olly szerencsétlenné lett gyermekek találtatván,

kiknek tápláltatására téj kívántatik, a' Császár a' maga Angliai és Helvétziai szép teheneit hajtatta ide. Il lehet gondolni, melly haládatos buzgóságot gerjeszt ezen jótévő atyáskodás ezen Birodalombéli minden alatt valókak szívében!"

A' Berlini újságlevél kévülözö környülállásait említi ezen viz-özönnek S. Petersburgból Nov. 25-dikéről. —

„November 18-dika és 19-dike között Napnyugotról szörnyű szél kezdvén fúni, ez által a' tengernek bányodó vize a' Néwa torkának hajtattott 's nagy creje által ezen hatalmas folyó viznek a' tengerbe való kifolyását olly módon meggátolta, hogy partjai között minden felé ki kellett öntenie. Ezen nagy szél egész éjjel tartván, a' láradás, minútumról minútumra nevedett. Délelőtti 11 óraker már esájkák eveztek a' város ucaim, mindenek csak életeknek megmentésén iparkodtak, mint hogy vagyonaiknak megmenthetése föl gondoskodni nem volt idejek. Délutáni 2 óraker legfelsőbb pontra lépett vala az áradás, és három lábnyommal haladta felül az 1777-dikben Sept. 10-dikén volt áradást, a' midőn az, 10 lábnyomnyira hággott volt fel, és sok száz emberek a' vízbe veszték. Sok uraságok drága lovaikat a' vízbe fulladni hagyni nem akarván, a' második emeletbe vitették-fel. A' Cronstadti tudósítások rettenetesek; a' vidéki városokból pedig még nem érkeztek róli meg a' tudósítások S. Petersburgba; hanem mint mondják ezerekre telika' vízbe fulladt emberek' és állatok' száma.

„A' vánházaknál találtató nagy fagygyú, kender, kanna-zsir 's minden egyéb magazinumokat, fabrikákat, mind elkorította a' víz; hasorlóképpen a' hering és só depositoriumokat is. A' kárvallások felszámálhatatlanok; több száz milliókra fognak telni. Sok másoknak kárvallása miatt másoknak hitele is veszedelmes esőkkenést fog szenvedni; kevés szókkal

ezt a' csapást egész az Albis és Tamesis' vizek' torkáig meg fogják érezni.

„A' Császár előrevalóképpen már egy millió Rubelket rendelt a' szerencsétleneknek ideigmeddig való könnyebbítettés-ekre 's három Kormányozókat nevezett-ki hogy a' segedelemlre való intézeteket igazgassák. Az ujj Börsé épületett ahoz készítik, hogy a' fedel nélkül maradott szerencsétleneket oda kvártellozzák-be. Minden elcségnék' nemci drágulnak, kivált a' cukor és kávé, a' mellyek nélkül pedig leg könnyebben el lehet lenni. Melly nagy szerencse, hogy illy lágy idők járnak!"

Nagy Britannia.

A' Párisi Monitör nagyon nevezetes cselekedetét beszelli a' Londoni levelek után valami Angelini nevű Olasz embernek azon Fautleroy nevű Londoni Nagykereskedőre nézve kőről a' közelébb költ M. Kurirban jelentettük, hogy ötet sok száz ezerből álló hamis bankópapírosoknak készítéséért 's felváltásáért, melly munkáját 10 esztendeig folytatta, Nov. 30-dikán fel fognak akasztani. A' feljebb nevezett Olasz ember a' Londoni Polgármesterhez menvén, illy nyilatkoztatást tett előtte Nov. 27-dikén késő estve: —

„Uram Lord Májor Úr! Minden embernek ki kell a' törvény által meghatározott büntetést állani, a' ki azt által hágta. Fautleroy Úr által hágta a' halálos törvényt, neki e' szerént meg kellene öletetni: azonközben-ügy tetszik nélem; hogy hamás valaki megöleti magát ö helyette, ezzel magát az igazság kiégít, tödöttnek lenni tarthatja. No tehát Mylord Uram! én arra ajánlom magamat, hogy Fautleroy helyett magamat felakasztani engedem, hogy ötet életben megtarthassam. Ez a' megíteltetett ember Familia' atya; Polgár; még most van legjobb idejében; az ő élete még hasznára

„lehet a hazának. Az én életem ellenben „magamnak és az egész világnak terhünk- „re van. Uram, és az én elmém ép és „egészes. Mylord! én ezen ajánlást nem „hiú dicsőségkeresésből teszem. Én való- „ban szerencsésnek tartanám magamat, ha „Uraságod ajánlásomat elfogadná.“

Hogy a Lord Májor ezen ajánlason nagyon bámult, természet szerint való dolo- g, valamint szintén az is, hogy az Olasz- ról, a' ki ezen ajánlást tette, azt gondol- ta, hogy meghaborodott elinjű embernek kell lennie: hanem ez megújítva erősítet- te, hogy néki semmi baja nints; és ő kész- leszen Faunteroy helyett józan elmével, 's örömmel meghalni. Végezetre megma- gyarázta néki a' Lord Májor, hogy az tel- lyességgel meg nem eshetik, hogy egy bü- nös helyett egy ártatlant öljenek-meg, még úgy se, ha mindjárt csupa ember- ségből akarna is érette meghalni. És így semmi esetben nem nyerhet- meg ké- relmét.

A' Faunteroy mellett lévő papoknak a' lett volna hozzá intézett kívánságok, hogy az ítéletnek kimondattása után többé sem- mi látogatót ne bocsásson magához, ha- nem minden hátralevő idejét halálhoz va- ló készületre fordítsa: de ez, mint az Ang- lus Kurir' Nov. 27-dikén írja nem eshe- tett-meg, mint hogy az ő felesége nem cselekedhet- te, hogy utolsó Isten-hozzá- mondásra el ne menjen hozzá. Tizenkét esztendő s fivőskájával 11-gyedsfél órákor érkezett-meg a' fogházhoz. Az egygyik pap által Faunteroy előre elkészített ezen ér- zékeny összejövetelhez. Képzelné lehet a' szerencsétlennek képzeleteit ezen utolsó összejövetelkor, annyival is inkább, hogy maga Faunteroy elszánta volt a' Papok' tanácslásából magát arra, hogy semmi rokonait ne lássa többé: hanem a' Felesége megizenténéki, hogy életében semmi nyu- galma nem fogna lenni, ha férjének utolsó Istenhozzádat nem monthatna. Ezen utolsó

bücsüvételt azokközben csak képzelné lehet inkább mint leírni. A' szegény aszszony csak nem minden elevenségtől megfosztatra esett férje' nyakába. Sokáig egy hangot se ejtet- tek; a' gyermek nyájas érzékenységgel ve- tett véget a' néma halgatásnak, 's ezen ál- lapot is csak zokogással való könnyhulla- tás' árjából állott.

„Tizenkét óra után jónak találták a' jelenlévők őket egymástól elválasztani. Rettentő elmeküszködés vala ez. Az asz- szony egészen magán kívül volt, mikor férje' karjai közzül kivették, és a' szobá- bol kivitték. A' szerencsétlen serjfiu fe- leségének 's sijnának eltávozások után a' Bibliának olvasása 's a' mellette lévő pa- pokkal való beszélgetés után kapott valami vizsgálatást.

Általában olly kegyesen viséli magát 's várja utolsó óráját a' szerencsétlen, hogy barátjai telyesen meg vagynak vele elégedve. Büntetelésének nagyságát, szíve- szerint megismeri, csak azt ohajtja, hogy bár már az életről az örökké valóságra által mehetett volna. Nov. 27-kén olly nyilatkoztatást tett, hogy a' penitentzia- tartási prédikátzió, a' melly Angliában szokásban van, megjelenni nagyon iszo- nyadik, azért hogy az ötöt látnikiváló közönségnek ne tétetődne-ki, mint hogy réa nézve ez az ájtatosság az ujságon kapó népek szeméi előtt nehezen lehetne épü- letes. Tehát kérette a' Scherifek' tanácsát, hogy kiméljek-meg őtet ezen utolsó templo- mi ezerimoniától: de olly választ kapott, hogy ezt ők nem cselekedhetik, mint hogy An- gliában törvény az, hogy ezen prédikátzió minden halálos büns jelen legyen meg- letteté előtt, de egyéb eránt gond fog lenni arra, hogy ne sok bamoszkodó né- zők legyenek jelen.

Ahoz a' mit feljebb a' Faunteroy és Felesége' utolsó elválásokról iránk, még azt jegyzik-meg, hogy azért választottak-el őket egymástól nagy hirtelenséggel és mikor

nem is vélték, hogy attól lehetett felni, nehogy a' bucsúzodásközben való nagy felindulás miatt elméjében meg zavarodjanak, melyre nézve előgygyezésből történt, hogy az egygyik Scherif mikor nem is vélték volna a' fogóly és felesége, hozzájok bemenvén, az aszszonyt, a' nélkül hogy valamit szollott volna, a' férje karjai között látette 's a' fogházból kivitte, minekelőtte utolsó Istenhozzádat mondhattak volna egymásnak. Az aszszony látván, mi történt vele, sikotózni 's jajgatni kezdett, kérvén a' Scherifet, hogy bocsássa-bé még egyszer: de szép szóval csakugyan elhitették véle is, hogy jobb leszen többé be nem menne.

Ezen érzékenyítő elválás után a' Fauntleroy' testvér öcse és húga is utolsó istenhozzádmondásra mentek hozzá. Mitsoda jelenet lehetett ez is, könnyű képzelni, de nehéz leírni. Fauntleroy azt kívánta, hogy ezen rokoninak jelenlétekben 's vélek együtt élhessen az Úri szent vascsorával. Ez így is történt az Angliai Egyház' szertartása szerént.

Nov. 28-dikán reggel, Vasárnapon, mikor a' penitentiás prédikázióra kellett menni, jókor felkelvén maga felöltözöködött 's az után fél óráig térden állva imádkozott. Az alatt a' melléje rendeltetve lévő két Anglus szertartású Papok is megérkezvén, az egygyik, de az ő kívánságára, imádságot tartott. Ennek is vége lévén megérkeztek a' bűnöshöz az ő két volt Védelőji 's Wadd nevű Kézorvos az ő egygyik legjobb barátja, a' kik őtet prédikázió halgatásra a' templomba kísérték. A' templom előtt olly nagy sokaság volt özsze-gyülekezve, hogy sokak, kiknek bemene-telre való kártyajok volt is, örömet el-távoztak, csak hogy a' tolongók között kimenekedhessenek. Azonban a' Scherifek is megtartották ígéretjeiket 's harmincz né-zőknel többet a' templomba be nem bo-csátottak. A' halálra ítéltetett személyek

31-gyen voltak. Fauntleroy a' két Papok által vezetett-be; az említett három barátjai kísérték. Így hozták-ki a' templomból is, előre, mikor a' más 30 halálos rabok ülő helyeikről még fel sem keltek volt. Szobájába érkezvén felkiáltott: Hogy hála az egeknek, ezen is által esett 's keservesen sirt. Az után búcsut vettek tőle a' barátjai. Az egygyik Pap mindenkor mellette van, a' kívül olvas és imádkozik.

Fauntleroy Nov. 30-kán reggeli 8 és 9 órák között megszűnt élni. Vég-hetetlen sokaság gyülekezett özsze nem csak a' városból, hanem ennek vidékeiről is. A' Newgate nevű fogház előtt lévő pi-aczra néző házak' ablakai, mellyek ezen alkalmatosságra drágan kibérleltetve valának, már reggeli 5 óraker tele voltak né-zőkkel, kik között sok elékelő aszszony-ságok találtattak mély gyász ruhában. A' hely, mellyen a' bűnös megöletett, a' sokaság' tolongása miatt sorompó gerendák-kal vétetett vala körül. A' Scherifek 8-ra három fertálykor léptek-be hozzá, 's ő kö-szönt neki, de úgy tetszett, mintha szem-ivel nem látná őket. Az eddig körület-te volt két Papok kísérték-ki. A' szemek-attól a' szempillantattól fogva, hogy a' szo-bájából a' bűnösök' kamarájába kivitetett, fel nem nyitotta, egész addig, míg egy vá-rosszolga a' kezét hátra huzta, hogy meg-kösse.

Éppen 8-kor indították ki bűnöst a' piacra, és ennek ajtaja a' vesztő helyre nyilván, egyenesen vitték oda a' bűnöst imádkozva, hol ő a' kötél alá a' szokott deszkára állittatván, a' kötelet a' nyakára urkolták, a' Pappedig félbeszakasztás nél-kül folytatta az imádságot. Két kezeit a' mejjére téve, 's fejét felemelve tartotta a' bűnös, de úgy tetszett, hogy nem látja a' körül álló sokaságot. Nyakravaló keszke-nőjét az egygyik Pap oldozta-le, 's a' Hó-

hér' kezébe adta, ki azzal a' szerencsétlen sipháját a' fején keresztül kötötte.

Ekkor még egyszer elmondta a' Pap a' haldoklók' imádságát, 's arra Fauntleroy Ament mondván, a' dészka a' lábai alól azon szempillantásban leesett, 's a' bönös fel akasztatva függött. Csak a' vállával tett valami rándulást. Így függött egy óráig és egy minutumig, midőn levétetvén, rokonainak az eltemetésére által adatott.

D é l i A m é r i k a.

Folytatása azon Nyilatkoztatásnak, melyet a' Columbiái Vicze Elölülő Santander a' Perut illető dolgokra nézve a' Nemzet' eleibe terjesztett: — „

„A' felhordott segedelem-eszközök valának azok, melyeknek megrendelése által gondolta a' Végrehajtóhatalom, hogy az Elölülő Liberator' kívánságait kielégítheti, ámbar még ekkor a' Marakaibói csatázások, a' Santa Marthai felzendülés, a' Porto-Cabellói ellentállás, és az a' hír, hogy Havannából ellenünk újabb expedíziót akarnak küldeni, a' Columbiái Végrehajtóhatalomnak lehetetlenné tették vala azt, hogy azon fegyveres erőt, mely néki ezen rettenetes veszedelemmel fenyegetőző politikai szélvésznek eloszlatására szükséges vala, gyengíthesse. Lehetséges az, hogy részint a' nagy távolság, részint azok a' nagy nehézségek, melyek a' mi segedelem - kútfejeinknek gyengeségéből származtak, a' töllünk kiadatott rendeléselmek végrehatásokat késeleltették; de ezek mind olly bajlódások, melyeket egy fiatal Országlás nem könnyen kerülhet-el, következképpen a' mi Országloszékünk se' vádoltathatik érettek.

„Az alatt, míg mi ithon a' feljebb felhordott segítő csoportoknak kiállításában foglalatoskodtunk, a' Liberator' olly mértékben kettőztette a' maga kívánságait,

mint a' Delen folyó dolgok a' függetlenség' ügyét fenyegetni látszottak. Truxillóban Oct. 22-kén a' feljebb említett 6000 emberekhez még más 6000-ret kívánt 's ezen kívánságait folyó eszteudőben Jan. 25-kán ismét sürgette. Febr. 9-kén 16,000 emberre emelte kívánságát. Ugyan e' hónap' 10, és 25-dik napjain 's Mártius 22-kén, fegyvert, tengeri készüdeteket, pénzt és sok egyebet kívánt, mint a' Congressus mind ezeket a' Végrehajtóhatalomtól elejébe terjesztetett írásokból láthatta. Azon Tisztitudósításokban, melyeket Oberst Ibarra Dec. 22-dikéről a' mult Januariusnak vége felé Truxillóból hozott, ezek a' szavak fordultak elé a' Liberátor írásában: „A' Végrehajtóhatalom minden elő adásaimat terjeszszé megfontolás végett a' Fejedelem-Congressus' elejébe, a' végre, hogy ez győzhesse-meg magát affelől, hogy hasznos leszen a' Republikára nézve a' 12,000 embereket, tudniillik azon 3000-reket, melyeket először kívánt, 's a' kik Karthagenából már az Isthmusra 's onnét Peru partjai felé elmentek vala, továbbá a' későbbre kért 3000-reket, 's végre az utóbb kívánt 6000-reket is útának indítani.“

„Ezen szavakból kitetszik, hogy a' Liberátor olly meggyőződés által vezéreltetett, hogy a' Végrehajtóhatalom addig, míg a' Congressustól meg nem hatalmaztatna, Peruba nem küldhetne segítő seregeket, sőt hogy még csak a' legelőször kívántatott 3000 embereket se. A' Congressus pedig nem elébb, hanem csak ezen esztendő Áprilisének elején gyülekezett eszté, melyhez képpent a' Végrehajtóhatalomnak lehetetlen vala magát a' következő Dilemmából kifejtteni, tudniillik: vagy arra vetemedni, hogy gyalázatosan a' Congressus' hatalmát (activitását) Lítangolja, vagy pedig, hogy Délre felvő departamentjeinket, melyek Peruval határosok, játéokra kitegye. Ha a' Liberátor' kívánsá-

gai azon fegyveres seregek által, mellyek a' Respublika' földjén már labon állottak, 's aynyi pénz által, a' mennyi annak kasszában készen találtatott, ki elégítették volna, a' nélkül, hogy Columbiának sorsa veszedelemre ki ne tétetessék, így a' felhozott Dilemmának megfejtése nem lett volna felettebb nehéz: hanem különben lévén a' dolog, olly eszközökhöz kelle nyúlunk, a' mellyekre nekünk egyedül csak a' Congressus adhatott hatalmat. Adjuk oda ezen indító okokhoz még azon nehézségeket is, mellyeket azon bizonytalankodás okozhatott, a' melyben mi még mult Januariushan és Februariusban az Amerikai függetlenség' ellenségeinek politikájokra nézve valánk, 's nem lehet meg nem vallanunk, hogy a' Columbiai Végrehajtóhatalom ezen terhes környúlással között legnagyobb okossággal és vigyázással tette a' maga lépéseit. Még mi ezen időben semmit se' tudtunk az Észak Amériikai Egyesült Státusok' Elölülőjének Monroénak protestálásából, sem az Anglus Ministernek a' Francia Követtel Herczeg Polignákkal tartott Conferentziájából; sem a' Nagybritanniai Parlamentumnak ezen tárgy eránt való vetélkedésiből; azonban azt hallottuk vala, hogy a' Szent Szövetség Európában Congressust fogna tertani a' végre, hogy Amerikának sorsára nézve tanácskozzék 's a' mi ujjabb elfoglaltásunk végett egygyezésekre lépjek, olly czélzással, hogy a' revolúziós indulatot egyszerre megfojtsa, 's a' Legitimátusság' jusait bátorságossá tegye.

„A' Columbiai Országlószékre kizárólag csak ezen Respublikának bátorsága eránt való gondolkodás lévén bizattatva, neki a' vala kötelessége, hogy ezen tárgyal foglalatoskodjék 's azokat a' veszedelmeket, a' mellyek más Státusokat fenyegetnének, úgy nézze, mint másod rendű-

eket. A' Columbiai Congressus, mint említték Aprilisben össze gyülekezvén, 's megfontolván azt, hogy neki a' Columbiai néptől adatott az a' teljes hatalom a' mellyel bír, és hogy az olly czéllal adta neki ezt, hogy a' Columbiai népek javait 's bátorságot mindenkor szemei előtt hordozza, Május' 6-kán olly Végzést tett: „Hogy Perut ugyan segíteni kell: de a' nélkül, hogy Columbiának bátorsága e' miatt veszedelmet szenvedjen.

(A' többi következik.)

Limában mint Nagy Britanniai Fő Consúl beköszöntött Róferoft Úr a' Perui vidékeken találtató Anglus kereskedőkhöz Jun. 30-kán, 's felolvasta azoknak gyűlésében azon utasításokat, mellyeket Nagy Britanniai külső dolgokra ügyelő Minister Canning Úr, reájok nézve ő elejébe szabott.

Észak Amerika.

Ujj-Orleánban nagyon kegyetlenkedig a' Sarga Hídeg. Altaljában véve napjában 14 ember hal-meg. Már hét orvos áldozta-fel életét a' veszedelmes nyavalyának.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége Bavariai Királyi Udvari Orvos-Doctor Harz Urat a' Leopold Austriai Császári Rend' Kommandátori, és az ugyan ezen Királyi Udvari Kéziorvost ugyan ezen Rend' Ritteri keresztjével méltoztatott kegyelmesen meg-tisztelni.

Bavariai Király Ő Felsége tegnap, Deczember' 13-kán reggel, Monachium felé

viszsa indult; a' Királyné 's a' két ifjabb leányai Mária és Ludovika Princzaszszonyok, ma 14-ikben fognak ugyan oda vissza indulni.

Magyar Ország.

Komáromból November 27-dikén. — Nemes Komárom Vármegye itten közgyűlést tartott Nagy Méltóságú Gróf Nádasdy Leopold, Csász. Kir. Kamarás, és belső Titkos Tanácsos Urnak, mint ezen Nemes Vármegye Administrátorának előüllése alatt. Ezen gyűlésben, minthogy idő közben némelly Tisztviselőkkel változások történtek, Ő Excellentiája, modo provisorio, a' következendőket méltóztatott kinevezni, úgymint: Tek. Assa-kürthi Gychez Rafael Urat Fő Notáriusnak; helyében a' Tsallóközi Járásban Fő Birónak T. Disznósi Horváth János Urat; Tek. Kürthy Lajos Úr helyett, a' ki Pálffy Herceg Malackai Uradalmában Fraefectussá lett, az Udvardi Járásban Fő Biróvá Tekintetes Ordódy Vincze Urat, a' ki eddig Vice Fiskális volt, és ennek helyébe Kürthy Aloiz Urat; a' Tatai Járásban Szabó Sándor Al-Szolga-Biró Úr meghaladozván, az ő helyébe Miskay Lázár Eskütt Urat, e' helyett pedig Esküttnek Sárközy Sigmund Urat.

Eszeről. A' Dráva régi hidjának megromladozása az új hidnak készíttetését szükségessé tévén, Ő Felségének I. Ferencz Királyunknak atyai gondoskodása ezen költséges munkának felkészíttetését kegyelmesen megrendelte. E' végből a' Felséges parantsolathoz képest a' Magyar Királyi Építő Hivatal Igazgatása, 's különösen Enderle Ignác Urnak, azon Hi-

vatal Adjunctusának, munkálkodása által elkészíttett projectum Kir. helyben hagyás által megállapíttatván, a' munkának készíttetését Spiegel József Úr, Pesti Áts-Mester Licitáción vette által. A' híd a' szárazon lévő két ígákból, és a' víz felett lévő 6 ígákból áll. Az épületnek való fákat Méltóságos és Fő Tisztelendő Raffay Imre, Diakovári Püspök Úr ingyen szolgáltatta, az Építő Mester pedig serénységgel, munkássággal, és értelmességgel oly hathatósan vitte végbe, hogy Aprilisben kezdvén a' munkához, November 19-dikén ezen 100 öles hidat, nem állván ellent a' víznek nagysága, tellyesen elkészíttette, személyes jelenlétével, és Enderle Urnak értelmes és szorgalmatos felügyezésével. Ily szerentsés nagy munkának végbe vitele közönséges örvendezést gerjesztett, és November 20-dik napját a' mi városunkra nézve különös ünneppé tette, mellynek díszíttetésére kettős Török muzsikával, díszesen felöltözött 60 Átslegények, és az észeki polgári Katonaság megjelentek a' hidra, 's annak közepére a' szokott koszorút mozsarak durrogása között felállíttották, és kegyes Királyunknak a' köz jóra czélozó minden művek gyámolítójának egességéért az öröm poharakat elkészíttötték, Ezer meg ezer emberek voltak jelen az ünnepen, 's örvendezéseiket a' munkásokéival egyesíttették. Már nintsen egyéb hátra, hanem hogy ezen szerentsésen végbe ment munkának oldal borítékjai, és talpának behíttése hozzá járúljon, a' mi kevés hónapok múlva elkészíttvén, közönséges használatra megnyíttatik. Igy Szeremségnek, Horváth Országnak és Magyar Országnak Török Országgal való szabados, és bátorságos közösülése helyre állíttatik. —